

عنوان مقاله:

آموزش تقلید متقابل در درمان کودکان درخودمانده

محل انتشار:

اولین کنفرانس ملی پژوهش های کاربردی در فرایندهای تعلیم و تربیت (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

ناهید علی زاده - کارشناسی علوم تربیتی گرایش آموزش ابتدایی آموزش و پرورش سعادت شهر

ندا علی زاده - کارشناسی ارشد زبان انگلیسی آموزش و پرورش شهرستان پاسارگاد

خلاصه مقاله:

روش آموزش تقلید متقابل یک روش طبیعت گرایانه بوده و تاکید عمده در آن نیز برروی نقش اجتماعی تقلید در رفتارهای کلاسیک و سایر برنامه های آموزشی می باشد در آموزش تقلید متقابل، تقلید می تواند تعامل کلی را با درمانگر یا ولی کودک افزایش دهد مداخله ای که بتواند مهارت های تقلیدی خود به خودی را در طول تعامل طبیعی آموزش دهد ممکن است تاثیر به خصوصی برای افزایش انعطاف پذیری، تقلید اجتماعی و دیگر مهارت های ارتباط اجتماعی داشته باشد. آموزش تقلید متقابل یک مداخله طبیعی برای آموزش تقلید خود به خودی در طول تعاملات بازی با یک شریک بازی است که برای آموزش کودکان درخود مانده کم سن و سال طراحی شده است. این رویکرد رشدی، روشی کودک محور است که در یک محیط طبیعی روی می دهد. این مقاله به بررسی روش آموزش تقلید متقابل کودکان و اثر بخشی آن در درمان کودکان درخودمانده می پردازد

کلمات کلیدی:

آموزش، تقلید، درخود مانده، کودک

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1116551>

